

til at skuffe deres Vælgere endnu mere, end de i modsat Fald vilde have gjort.

Thi det virkelige Billede, som Finansministeren derefter rullede op, afveg ikke saa lidt fra den Finanslov, han havde faaet vedtaget. Han mente, at Driftsregnskabet vilde blive 20 Mill. Kr. bedre end paa Finansloven, at Formuerregnskabet vilde blive 14 Mill. Kr. bedre end paa Finansloven, og at det samlede Kasseunderskud vilde blive 34 Mill. Kr. bedre end det paa Finansloven opførte. Altsaa, han nævnte et samlet Kasseunderskud paa 17 Mill. Kr.

Derefter kommer saa Statsregnskabet, og det viser et Driftsoverskud paa 61 Mill. Kr., altsaa 14 Mill. Kr. mere end, hvad Finansministeren angav, da han nævnte det retoucherede Billede, og et Formuerregnskab, som er 6 Mill. Kr. bedre end den højtærede Finansministers, og derfor et Overskud beregnet paa denne Maade af 3 Mill. Kr. i Stedet for de 17 Mill. Kr.s Underskud, som Finansministeren havde nævnt.

Nu maa hertil føjes, at den højtærede Finansminister havde gjort sig de redeligste Bestræbelser, for at Regnskab og Finanslov skulde blive saa daarlige som muligt. Det er menneskeligt, at den højtærede Finansminister gerne vilde lægge saa meget som muligt over paa sin Forgængers Budget for derigennem at faa Eftertiden til at blomstre saa meget skønnere og rigere i Forhold dertil. Da nu Tillægsbevillingsloven først blev vedtaget midt i Juni paa en Tid, da vi ikke plejer at vedtage Tillægsbevillingslove, saa var der Mulighed for paa dette Tidspunkt at opgøre forskellige tidligere ikke afsluttede Konti, ja, endogsaa føre dem ind, for de var afsluttede, og derved belastet Budgettet med et Beløb paa 31 Mill. Kr., som Finansminister Brandes ikke havde regnet med. Jeg nævner dette Tal, for at man skal se, at naar man føjer disse 31 Mill. Kr. til, hvilket Beløb blev vedtaget, efter at Finansminister Brandes i Marts havde opstillet sine Beregninger, naar man til et Overskud paa Driften af 92 Mill. Kr. mod det Overskud, Finansminister Brandes nævnte den 22. Marts, nemlig 90 Mill. Kr.

Der er indenfor de opgivne Tal Variationer, de er selvfølgelig ikke alle lige nøjagtige, men Hovedresultatet har i Marts Finansminister Brandes angivet saa nøjagtigt som tænkeligt. Jeg skal minde om, hvad Finansminister Brandes sagde, da han afgav den korrekte Beregning. Han sagde, at det er „i alt Fald ikke almindeligt, at vi har kunnet aflægge saa godt et Regnskab som dette for vort Finansaar. Jeg maa

altsaa sige, at hvis man nu regner med, at der skal komme nye Folk til for at bringe Statshusholdningen i Orden — det er vel muligt, at disse nye Folk snart skal komme“ — De ser, at den daværende Finansminister var en forudseende Mand, han havde sine Anelser — „saa vil det ikke behøves, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) kommer som en Art politisk finansiel Svitzer og redder den lække Baad, for Baaden er i Øjeblikket ikke læk“.

Sammenlignet med denne Udtalelse vil det ogsaa vække Tingets Interesse at gøre Bekendtskab med, paa hvilken Maade den nuværende Finansminister karakteriserede sin Forgængers Regnskab, altsaa det Regnskab, som var saa nøjagtigt rigtigt som overhovedet tænkeligt. Den nuværende Finansminister sagde: „Det, der var forkert... og det, der var Kritik værd, var ikke, at min ærede Forgænger tog fejl, det var meget naturligt, naar man var saa langt fra Supplementsperiodens Afslutning, som man var, men det, at han traadte frem og gav sit Resultat Karakteren af at være noget tilnærmelsesvis rigtigt“. Nu viser Kendsgerningerne, at Finansminister Brandes med fuld Ret betegnede sin Beretning som noget tilnærmelsesvis rigtigt, og at man med Grund kan beklage sig over, at den nuværende Finansminister paa det Grundlag, som han den Gang havde, ikke kunde se bedre ind i de virkelige Forhold.

Jeg tror, at det vilde være Finansudvalgene til Nytte, hvis den nuværende Finansminister vilde afgive til dem de tal-mæssige Opgivelser, han har faaet fra Statsbogholderiet, og paa hvilke han byggede sin Tale den 15. Juni. Det vilde være af Interesse, thi enten maa Statsbogholderiets Opgivelser være Vidnesbyrd om, at Statsbogholderiets Førelse er af en saa ejendommelig Art, at man ikke 2½ Maaned efter Finansaarets Udløb kan læse det rigtige Resultat ud af det, eller ogsaa maa der have været en Fejl i den højtærede Finansministers Læsning af de opgivne Tal. Jeg tror, det vil være rigtigt, om vi faar disse Tal fremlagt til Bedømmelse. Hvis det første — hvad jeg haaber — er rigtigt: at det er Statsbogholderiet, som trænger til en Revision og ikke den højtærede Finansminister, kunde vi maaske hjælpes om at faa tilvejebragt en saadan Revision af Statsbogholderiet.

Paa Baggrund af denne Statsregnskabs-aflæggelse forstaar man vel, at de finansielle Toner her i Tinget nu lyder afdæmpede. Nu taler man ikke mere om et Fallitbo, nu taler det ærede Medlem Hr. Pinstrup,